

Διατακτικό

- 1) Η Έκφραση «εκ προθέσεως μη συμμόρφωση», κατά τα άρθρα 67, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, και 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1975/2006 της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης, έχει την έννοια ότι προϋποθέτει την παράβαση των κανόνων πολλαπλής συμμορφώσεως από λήπτη επιδοτήσεως ο οποίος επιδιώκει τη δημιουργία καταστάσεως μη συμμορφώσεως προς τους εν λόγω κανόνες ή ο οποίος, χωρίς να επιδιώκει τη δημιουργία τέτοιας καταστάσεως, αποδέχεται το ενδεχόμενο αυτό. Το δίκαιο της Ένωσης δεν αντιτίθεται σε εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προσδίδει αυξημένη αποδεικτική ισχύ στο κριτήριο της υπάρξεως μακροχρόνιας σταθερής πολιτικής, εφόσον ο λήπτης της επιδοτήσεως έχει τη δυνατότητα, ενδεχομένως, να αποδείξει ότι δεν υπήρξε στοιχείο προθέσεως στη συμπεριφορά του.
- 2) Τα άρθρα 67, παράγραφος 1, του κανονισμού 796/2004 και 23 του κανονισμού 1975/2006 έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση παραβάσεως των απαιτήσεων πολλαπλής συμμορφώσεως εκ μέρους τρίτου που εκτελεί εργασίες κατόπιν εντολής λήπτη επιδοτήσεως, ο εν λόγω λήπτης μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνος για την παράβαση αυτή αν ενήργησε εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, λόγω της επιλογής ή της εποπτείας του τρίτου αυτού ή οδηγιών που του έδωσε, τούτο δε ανεξαρτήτως του εκ προθέσεως ή εξ αμελείας χαρακτήρα της συμπεριφοράς του τρίτου.

(¹) EE C 379 της 8.12.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2014 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pro Med Logistik GmbH (C-454/12) κατά Finanzamt Dresden-Süd, και Eckard Pongratz, ενεργών ως σύνδικος της πτωχεύσεως της Karin Oertel (C-455/12), κατά Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-454/12 και C-455/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — ΦΠΑ — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 12, παράγραφος 3 — Παράρτημα Η, κατηγορία 5 — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 98, παράγραφοι 1 και 2 — Παράρτημα ΙΙΙ, σημείο 5 — Αρχή της ουδετερότητας — Μεταφορά επιβατών και των συνοδευόμενων αποσκευών τους — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους εφαρμόζουσα διαφορετικό συντελεστή ΦΠΑ στη μεταφορά με ταξί, αφενός, και με αγοραία οχήματα με οδηγό, αφετέρου)

(2014/C 112/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pro Med Logistik GmbH (C-454/12), Eckard Pongratz, ενεργών ως σύνδικος της πτωχεύσεως της Karin Oertel (C-455/12),

κατά

Finanzamt Dresden-Süd (C-454/12), Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt (C-455/12)

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof (Γερμανία) — Ερμηνεία του άρθρου 98, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το σημείο 5 του παραρτήματος ΙΙΙ, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1), καθώς και του άρθρου 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', τρίτο εδάφιο, σε συνδυασμό με την κατηγορία 5, του παραρτήματος Η, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτης οδηγίας του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) όπως έχουν τροποποιηθεί — Αρχή της ουδετερότητας — Ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας πανομοιότυπες υπηρεσίες υπό το πρίσμα του καταναλωτή, οι οποίες ικανοποιούν τις ίδιες ανάγκες, φορολογούνται με διαφορετικό συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας — Διαφορετική μεταχείριση της μεταφοράς ασθενών με ταξί, αφενός, και με αγοραία οχήματα με οδηγό, αφετέρου

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', τρίτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/4/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2001, σε συνδυασμό με το παράρτημα Η, κατηγορία 5, της οδηγίας αυτής, και το άρθρο 98, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙΙ, σημείο 5, της οδηγίας αυτής, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στην υπαγωγή δύο ειδών υπηρεσιών αστικών μεταφορών επιβατών και των συνοδευόμενων αποσκευών τους ήτοι, αφενός, με ταξί και, αφετέρου, με αγοραίο όχημα με οδηγό, σε διαφορετικούς συντελεστές φόρου προστιθέμενης αξίας, τον ένα μειωμένο, τον άλλο κανονικό, καθόσον, αφενός, λόγω των διαφορετικών εκ του νόμου επιταγών στις οποίες υπόκεινται τα δύο είδη μεταφορών, η δραστηριότητα της αστικής μεταφοράς επιβατών με ταξί συνιστά συγκεκριμένη και ειδική πτυχή της κατηγορίας υπηρεσιών μεταφοράς επιβατών και των συνοδευόμενων αποσκευών τους, την οποία αφορούν η εν λόγω κατηγορία 5 και το εν λόγω σημείο 5 των παραρτημάτων αυτών και, αφετέρου, οι εν λόγω διαφορές ασκούν καθοριστική επίδραση στην απόφαση του μέσου χρήστη να επιλέξει τη μία ή την άλλη από τις ανωτέρω υπηρεσίες. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξετάσει αν συντρέχει τέτοια περίπτωση στις υποθέσεις της κύριας δίκης.
- 2) Αντιθέτως, το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', τρίτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/4, σε συνδυασμό με το παράρτημα Η, κατηγορία 5, της οδηγίας αυτής, και το άρθρο 98, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2006/112, σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙΙ, σημείο 5, της οδηγίας αυτής, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στην υπαγωγή δύο ειδών υπηρεσιών αστικών μεταφορών επιβατών και των συνοδευόμενων αποσκευών τους ήτοι, αφενός, με ταξί και, αφετέρου, με αγοραίο όχημα με οδηγό, σε διαφορετικούς συντελεστές φόρου προστιθέμενης αξίας, όταν, βάσει ειδικής συμβάσεως η οποία εφαρμόζεται αδιακρίτως στις επιχειρήσεις ταξί και στις επιχειρήσεις εκμισθώσεως οχημάτων με οδηγό που μετέχουν σ' αυτήν, η μεταφορά επιβατών με ταξί δεν συνιστά συγκεκριμένη και ειδική πτυχή της κατηγορίας υπηρεσιών μεταφοράς επιβατών και των συνοδευόμενων αποσκευών τους και η δραστηριότητα αυτή, ασκούμενη εντός του πλαισίου της εν λόγω συμβάσεως, θεωρείται παρεμφερής, υπό την οπτική γωνία του μέσου χρήστη, προς τη δραστηριότητα αστικής μεταφοράς επιβατών με αγοραίο όχημα με οδηγό, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να ελέγξει.

(¹) EE C 399 της 22.12.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2014 [αίτηση του Okresný súd vo Svidníku (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pohotovosť s.r.o. κατά Miroslav Vašuta

(Υπόθεση C-470/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση καταναλωτικού δανείου — Καταχρηστικές ρήτρες — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Αναγκαστική εκτέλεση διαιτητικής αποφάσεως — Αίτημα παρεμβάσεως στο πλαίσιο διαδικασίας εκτελέσεως — Ένωση προστασίας των καταναλωτών — Εθνική νομοθεσία που δεν επιτρέπει μια τέτοια παρέμβαση — Δικονομική αυτοτέλεια των κρατών μελών)

(2014/C 112/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd vo Svidníku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pohotovosť s.r.o.

κατά

Miroslav Vašuta

παρισταμένης της: Združenie na ochranu občana spotrebiteľ'a HOOS